



# Միսաք Մեծարեւնց

## Ձմրան պարզ գիշեր

Համբոյրիդ, գիշե՛ր, պատուհանս է բաց,  
Թո՛ղ որ լիառատ ծըծեմ հեշտագին  
Կաթը մեղմահոս լոյսիդ տարփանքին՝  
Ու գով շաղերուդ կախարդանքը թաց:

Պարզ, լուսածածան, հրաշալի՛ գիշեր,  
Հոսե՛ սրտիս մէջ դիթանքիդ ալիք.  
Ճերմակ երագիդ ցայտքերէն մեղրիկ  
Պուտ պուտ կաթեցո՛ւր հոգւոյս սիրաջեր:

Կ'ուզեմ որ դադրին ձայներն այս պատիւր,  
Ու նեկտարիդ դողն ըմպեմ ես անյագ.  
Կ'ուզեմ որ մեռնի՛ն տիւ ու Ժամանակ՝  
Ու դաբիրներուդ իյնամ ծնրադիր:

Ու դաբիրներո՛ւդ իյնամ ծնրադիր,  
Այս պաղատագին շարԺուճեիս մէջ,  
Ու մինչ կ'ողողեն գիս ցուլքերդ անշէջ,  
Աչքերս ալ մոռնան տակաւ այս նատիր:

Յնորաբե՛ր գիշեր, ա՛հ, ընդունե՛ գիս,  
Ընդունե՛, միստիք ո՛վ անդորրութիւն  
Իմ աղերսակոծ շունչիս սօսաւիւն,

Եւ համբոյրն անանց՝ զոր կու տայ հոգիս:

Մենեակս է լեցուն յուշքերովն աղի  
Երէկի հովին վայրագ տարփանքին.  
Ու դեռ կը հծծեն խորշերն ողբագին  
Վախը գրգանքին անոր կատաղի:

Նե՛րս խուժէ ուժգին, նե՛րս պատուհանէս  
Ու լեցուր խցիկս, մինչեւ կաթոգին  
Քու սրբութիւնով իր խորշերն յորդին,  
Եւ ես արթնամ վաղնջուց քունէս:

Համբոյրի՛դ, գիշե՛ր, պատուհանս է բաց,  
Թո՛ղ որ լիառատ ծըծեմ՝ հեշտագին  
Կաթը մեղմահոս լոյսիդ տարփանքին՝  
Ու զով շաղերուդ կախարդանքը թաց: